

Het ophouden van strikjes, zeker als het gaat om risk- en threat analyses staat of valt met vakkundigheid, relevante kennis en perspectief van doel en middel. Risk Analyses binnen het veld van Risico Management, binnen het domein Business Continuity Management zijn altijd onderdeel van een geïntegreerd stelsel, past binnen het primaire proces en het totale werkingsveld van organisaties. Slechts binnen enkele omgevingen zal dit een solo activiteit betreffen. Echter vormen steeds vaker de gebezigde en ontwikkelde methoden en technieken een ‘Knoop’ als het gaat om effectieve inzet. Vaker blijkt ‘valse schijn’ de zekerheden ‘op te houden’ en zijn er grote(re) defecten aanwezig om effectief Risk Management te integreren.

Zonder twijfel is het zo dat verschillende methoden en technieken, maar ook bewezen modellen om tot een effectief en volwassen Integraal Risk Management te komen, te onderhouden of op een hoger niveau te brengen tot de basisvoorwaarden behoren. Omdat het werkveld door snelle en impactvolle veranderingen of disrupties binnen de organisatie en Umfeld dat vereist zijn gerichte ‘tools’ een onmisbare voorwaarde. Simpelweg zonder bewezen, reproduceerbare, recursief toepasbare tactics gericht op het doel van een organisatie volgens de bepaalde randvoorwaarden en condities is er geen werkend ‘beleid’.

Uit onderzoek en expertanalyse van BCM Academy blijkt toenemend sprake van een groter wordende kloof tussen de complexiteit van de Risico analyse en de te nemen besluiten voor het management tot adaptie en aanpassing van profielen binnen beleid. BowTie, het Ishikawadiagram, Incident Driven, meer traditionele methodes als Risico = Kans x Effect ($R=KxE$) en andere varianten waarmee op systematische wijze risico's, preventieve, repressieve en correctieve maatregelen binnen focus worden geplaatst missen toenemend de gewenste effectiviteit.

Oorzaak en gevolg van relatief afnemende werking van risk analyse gericht op de ambitie van organisaties is een ultra actuele trend en, geprojecteerd op de toekomst een ‘aandachtvrager’ van formaat. Uit analyse blijkt dat de grootste deviaties manifest zijn op verschillende niveaus en thema's. De belangrijkste drie worden gevormd door. 1) Toenemende proces/werking & technologische complexiteit. 2) De overdraagbaarheids Gap's binnen en tussen organisaties. 3) Sectorale Disrupties in tijd en impact.

Binnen de genoemde drie thema's en niveaus is exponentieel sprake van een toenemende Knightiaanse onzekerheid. Deze zegt zoveel dat de mate van onmeetbare, onweetbare onzekerheden op zich al een risico vormen. *Het "risico", zoveel verschilt van een onmeetbare onzekerheid dat een meetbare onzekerheid helemaal geen onzekerheid, maar een risico is en als zijnde radicaal verschilt van de bekende notie van risico.* Dit ook volgens Knight, (Risk, Uncertainty, and Profit).

Een tweede constatering die opgaat binnen de actuele praktijk van Business Continuity Management vormt de toenemende onbalans van these-antithese-synthese, (stelling-tegenstelling-samenstelling) De omschreven kentheorie zoals die van abstract-negatie-concreet wordt teveel losgelaten en vormen op zich al zoveel onzekerheden waardoor juist binnen actief risico management er exponentieel toenemend ‘blind spots’ ontstaan waardoor onbetrouwbaarheid als ingrediënt enkel zal leiden tot een kwalitatief(nog) sterker verminderde risicoprofiel analyse. Keeping Up Appearances blijkt en blijft een issue van formaat en is een vast ingrediënt van schijn veiligheid.

De derde omvat de disruptieve ontwikkelingen waarmee sectoren en organisaties daarbinnen zich geconfronteerd zien waarbij risicovelden volledig uit het lood staan ten opzichte van de werkelijke en de tot heden beschouwde. De 4IR versnelt dit proces tot ongekende hoogte.

Slice & Splice modellen en juist actiever de ‘Knot’, knoop theorie als centrum te plaatsen blijkt een effectieve benadering binnen gebruik om juist tot een meer coherent, reëel en gedragen Risico Management proces te komen. Binnen de Splice methode wordt uitgegaan van de verbinding van en tussen een aantal risico componenten/elementen met een constante rangschikking. Simpel gezegd een DNA model waarop toegevoegd en ingevoegd kan worden volgens een parameter model. De Slice methode gaat uit van niet veranderbare elementen en subsets, maar kunnen wel een curve hebben naar andere posities met een andere rangschikking en waardeverhoudingen.

“In voetbal is het simpel: je bent óf op tijd óf je bent te laat. Als je te laat bent, moet je zorgen dat je op tijd vertrekt.” (dit volgens Crujff)

BCM Academy ontwikkeld en hanteert De Splice & Slice modellering vooral dual met organisaties die binnen een disruptieve sector aanwezig zijn en/of zich dominant willen onderscheiden binnen/met haar primaire proces dit los van markt/product, maar juist op prestatie en realisatie. In veel gevallen heft de methode de nadelen van reeds toegepaste modellen zoals overdraagbaarheid, toepasbaarheid en effectiviteit op. Versnelling van differentiatie en flexibiliteit kan ook beter geborgd worden als het gaat om compliancy en governance.

Juist door die toepassing komt ‘TAL’ To Another Level binnen bereik. "In voetbal is het simpel: je bent óf op tijd óf je bent te laat. Als je te laat bent, moet je zorgen dat je op tijd vertrekt." (dit volgens Crujff)